

ПРЕС КЛИПИНГ

18. јануар 2019.

НАСЛОВИ

Само пристојан живот зауставља бег људи у иностранство(стр.3)

Потписан уговор значајан за железнички саобраћај(стр.4)

ХИП Азотара иде на процену па на продају(стр.5)

Стручњаци уверени да више новца не би спречило одлив мозгова, већ добро уређена, нормална земља

Само пристојан живот зауставља бег људи у иностранство

Реагујући на аларм за узбуну из Берлина Србија је формирала тим који ће убудуће имати задатак да прати економске миграције из наше земље и покуша да припреми мере којим би се одлив радне снаге из Србије у друге земље ако не спречио, онда бар смањио.

Пише: Љ. Буквић

Тим је формирао министар рада Зоран Ђорђевић, који ће и предводити екипу стручњака у којој ће осим представника министарстава, бити и привредници и синдикати, али и институције попут Привредне коморе, Републичког завода за статистику, невладиних организација, професора, САНУ.

– Циљ је да анализирамо миграције, потенцијалне проблеме по Србију, да дамо предлоге Влади Србије шта би требало да се уради како бисмо задржали људе у Србији, привукли људе који су већ отишли да се врате, али и да страни држављани дођу и раде у Србији – најавио је Ђорђевић након првог састанка пре два дана.

Ово је реакција Србије на Закон који је пред Нову годину Немачка усвојила, а којим ће се од 2020. радницима из европских земаља ван ЕУ омогућити да имају иста права као радници са територије Уније.

Из Србије је од 2000. до 2016, према подацима ОЕЦД, отишло готово пола милиона људи. Анализа о кретању на тржишту рада из прошле године показала је и да је тренд такав да годишње из наше земље оде приближно 35.000 људи.

Прецизнији подаци о томе колико их је напустило земљу знаће се 2021, када се буде радио наредни попис становништва, каже за Данас директор РЗС Миладин Ковачевић, који је део владиног тима који ће се бавити праћењем миграција. Задатак тог тима, како каже Ковачевић, није да спречи одлазак људи јер то нико не може да уради, већ да ради на мерама које би, пре свега, имале мотивациони карактер.

– То би требало да буду мотивационе, позитивне мере које би утицале на то да што мање младих одлази. Зато морамо да створимо услове за то, да се спроведу реформе, да се ради инвестицијама, довођењу директних страних инвестиција, боља инфраструктура. Све то су последњих година приоритети – истиче Ковачевић. Он каже да је сасвим разумљиво да ми не можемо преко ноћи да надмашимо стандард једне Швајцарске, али да економски разлози нису једини разлог због ког људи одлазе из Србије. За Ковачевића су битни и други елементи на којима треба радити, попут „благостања, услова у којима се подиже породица, школовање деце, додатни послови“...

– Материјалних добара данас имате на сваком кораку, колико хоћете. Оно што вреди јесте здрав и нормалан човек. Све друго је лако наћи – каже Ковачевић и напомиње да простора за напредак целог друштва има доста. Он истиче како би требало ићи ка томе да се мења и систем плата с тим да се посебна пажња усмери на оне области које су нарочито угрожене миграцијама.

Потпредседник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић каже да су миграције људи због посла опште друштвени проблем који ће Србија тек осетити када Немачка отвори границе за раднике ван ЕУ.

– Границе се отварају, а код нас већ видимо да је у неким струкама попут медицинске приметно да из Србије одлази све више људи – истиче Атанацковић.

УПС још није одлучио ко ће представљати Унију у овом тиму, а на питање шта тим може у пракси да уради како би спречио одлазак радника из Србије Атанацковић каже да не треба од старта бити песимиста и да ће сигурно бити неких резултата.

– Е сада, да ли заиста можемо да помогнемо, односно да спречимо одлазак из Србије је неко друго питање. Ми не можемо да конкуришемо другим земљама у ЕУ, јер смо, на пример, осам пута сиромашнији од Немачке. Чак и да дуплирамо плате овде, што је немогуће у скорије време, опет ћемо бити далеко од Немачке – напомиње Атанацковић.

И зато, како каже, треба да се обрати пажња на друге аспекте.

– Треба побољшати квалитет живота, обезбедити људима сигурност радног места, обезбедити обданишта за децу, стамбено збрињавање, омогућити људима пристојан живот. Ова држава не ствара довољно и по том основу не може много да промени, али сигурно може кроз побољшање квалитета живота – истиче Атанацковић.

Да је то начин за Данас тврди и професор Економског факултета Милојко Арсић, који каже да би тим требало да донесе опште мере за побољшање квалитета живота, али да се упоредо са тим спроводе реформе, да се смањи разлика у односу на остале земље за шта ће нам бити потребно десетак година.

– Једна од мера која би могла да буде и те како ефикасна јесте да се онима који су важни за функционисање система, нпр. лекарима, обезбеди да могу да добију стан, као што то држава обезбеђује безбедносним снагама, полицији и војсци. Они ће тешко отићи из Србије, а лекари одлазе и зато би било јефтиније омогућити им да добију стан него на пример подићи плате – напомиње Арсић.

То наравно, како каже, не решава укупан проблем јер имамо и недостатак мајстора, возача и других радника, а њима би требало дати плате од хиљаду евра да би остали, што је могуће тек за 12 до 15 година. Арсић сматра да би поправљање квалитета живота, не само подизање плата, довело до тога да многи одлуче да остану, а да би се чак неки и вратили у Србију.

Програмска директорка Центра за социјалну политику Гордана Матковић тврди да не постоје специфичне мере којим би се спречио одлазак људи из Србије.

– То је питање шире политике, уредити државу тако да имамо пристојан живот, уредити судство и здравство да функционишу. Не знам ниједну земљу која је неком специфичном мером решила тај проблем. Румунија је, на пример, лекарима дала веће плате, то је била једна мера, али генерално тешко је очекивати да специфичне мере дају резултат – истиче Матковић.

ПОЛИТИКА ONLINE

Потписан уговор значајан за железнички саобраћај

Уговор за пројектовање и извођење радова на изградњи железничке инфраструктуре Србије и изградњу јединственог Диспечерског Центра за управљање саобраћајем возова у Србији између компанија Инфраструктура Железнице Србије и РЖД Интернешенел, потписан је данас у Влади Србије.

Уговор вредан 230 милиона евра потписали су генерални директор РЖД Интернешенел Сергеј Павлов и генерални директор Инфраструктуре Железнице Србије Мирољуб Јевтић у присуству потпредседнице Владе и министарке саобраћаја, грађевинарства, инфраструктуре Зоране Михајловић, преноси ТаЊуг.

„Ово је само логичан наставак заједничког, усклађеног рада, којим се већ бавимо, руске железнице заједно са српским железницама. Ово је логичан наставак нашег успешног рада

чију ће процену дати наши пријатељи, колеге, становници Србије, као и превозници робе”, рекао је Павлов.

Како је додао искуство које поседују руске железнице у потпуности ће моћи да се примени и у Србији, на задовољство оба народа.

Јевтић је рекао да је ово велики дан за српску железницу.

„Пре свега желим да захвалим Влади Србије и компанији РЖД на огромним напорима који су уродили плодом закључивањем овог уговора вредног 230 милиона евра. Овај уговор представља наставак изузетно плодноне сарадње, коју смо имали закључивањем претходног уговора у укупној вредности 941 милион долара”, казао је Јевтић.

Михајловић је казала да Србија већ неколико година успешно сарађује са руским железницама. „Ово је логичан след да наставимо сарадњу и да радимо на изградњи Диспечерског центра који је за Железнице Србије и управљање железничким саобраћајем од огромног значаја”, објаснила је она.

„На овом уговору радимо уназад две године и срећни смо што настављамо успешну сарадњу са Руским железницама. Крећемо у нове пројекте - изградњу новог диспечерског центра из којег ће се управљати саобраћајем у целој Србији, укључујући и брзу пругу Београд-Будимпешта. Такође, крећемо у израду пројеката за реконструкцију преосталих 210 километар барске пруге, која ће почети током 2020. године”, изјавила је Михајловић.

Она је истакла да ће током данашње посете председника Руске Федерације Владимира Путина Србији бити потписан 21 документ, међу којима је уговор за пројекте на железници једини комерцијални уговор.

„У претходне четири године уговорили смо из руског кредита за модернизацију железнице пројекте вредне милијарду евра и обновили 205 километара пруга, а сви пројекти које смо заједно радили завршавани су ефикасно и у року. Сада крећемо у нове пројекте, јер наш је циљ да Србија има потпуно модерну железницу која је повезује са регионом и Европом”, рекла је она.

Уговор обухвата изградњу јединственог диспечерског центра за железницу, оквирне вредности од 127,4 милиона евра, радове на изградњи електротехничке инфраструктуре на деоници Стара Пазова-Нови Сад у износу од 91,9 милиона евра и израду пројектно-техничке документације за реконструкцију 210 километара барске пруге од Ваљева до границе са Црном Гором, за коју је намењено преосталих 10,7 милиона евра.

ХИП Азотара иде на процену па на продају

НОВИ САД: Након што је Привредни суд у Панчеву 18. децембра прошле године донео решење којим се одређује банкротство стечајног дужника ХИП „Азотара” д. о. о., као начина решавања спровођења стечајног поступка, то предузеће објавило је јавни позив којим траже услугу процене своје ликвидационе имовине.

Будући проценитељ би требало да процени и целисходност продаје стечајног дужника као правног лица у односу на продају имовине „Азотаре” у стечају.

Привредни суд у Панчеву донео је у септембру прошле године решење о стечају ХИП „Азотара”, а пошто нико од поверилаца у року од 90 дана од остварања стечаја није поднео план реорганизације, самом Привредном суду у Панчеву није преостало ништа друго него да донесе решење о банкротству. Пошто је решење о банкротству постало правоснажно,

пред повереником стечајног дужником „Азотаре”, уз пристанак Одбора поверилаца, је да одлучује о два начина да се повериоци намире: поступком продаје правног лица или непокретне имовине након њене процене. Управног због тога то предузеће и тражи процену непокретне имовине да би могла бити донета одлука о продаји.

Председник синдиката ХИП „Азотара” Градимир Живановић казао је да је банкрот тог предузећа очекиван, с обзиром на то да је свих 900 запослених још у августу прошле године добило отпремнине. Пошто је тада компанија остала без радника, ништа друго до банкрота се није могло ни очекивати. Сада, по његовим речима, предстоји борба за цену која ће се тражити за имовину „Азотаре”.

Сада предстоји процена па онда подаја, коју ће огласити стечајни управник, рекао је Живановић.

Како је додао, стечајни управник ће одлучивати о томе да ли ће понудити целу фабрику или ће је продавати у деловима.

Уз сагласност поверилаца, одлучиће се да ли ће се дугови подмирити продајом фирме или непокретне имовине. По неким проценама, фирма вреди око сто милиона евра, а дугови су душло већи. У првом надметању фабрику би требало понудити по 100 одсто процењеној вредности јер већ у другом надметању цена може бити упола нижа. Ако се и тада не прода, „Азотара” ће отићи у бесцење, казао је Живановић.

Љ. Малешевић